

SZÍNHÁZ

Libazsirt

Libazsirt drágított, 300 pengőre ítélték. Vermes Vilmos 68 éves szegedi szatócs a múlt év december 19-én üzletében 12 deka libazsirt adott el a megállapított 8 pengő 80 fillér helyett 18 pengő kilónkénti áron. Hétfőn árdrágítás miatt dr. Ujvári István törvényszéki uzsorabíró elé került. A törvényszék büntességét megállapítva, 300 pengő pénzbüntetésre ítélte jogerősen. — Sánta József 39 éves szegedi földműves a múlt év november 14-én és 20-án a birkahús kilóját a megállapított maximális 1.80 pengő helyett 2.80 pengőért adta. Hétfőn került a törvényszékre, ahol dr. Ujvári István uzsorabíró büntességét megállapítva, jogerősen 1 hónapi fogházra ítélte.

Magyarkanizsa megyei város polgármesterétől.
Szám: 3226—1943.

Hirdetmény

Magyarkanizsa megyei városban az országos állat- és kirakodóvásár 1943. évi március hó 4-én, csütörtökön fog megtartani, melyre vészmentes helyről, szabályszerű járattallevéllel minden fajú jószág felhajtható. A vásárra csak olyan járattallevéllel ellátott állat hajtható fel, mely tulajdonjog átruházási nyilatkozattal nincsen ellátva. Lovasfogatok is szabályosan ellátott járattallevéllel bocsáthatnak be a vásártérre.

A kirakodó vásár a Szent István-utcában, míg az állatvásár a zsidó temetőnél lévő vásártérre.

A helybeli és vidéki kereskedők, iparosok kötelesek iparigazolványukat felmutatni.

Magyarkanizsa, 1943 február hó 23.
Polgármester.

Szeged sz. kir. város adóhivatalától.
12075—1943. v. a. sz.

Tárgy: Az 1943. évi ebadó kivételi lajstrom közszemlére tétele és az ebadó befizetése.

Hirdetmény

Az 1943. évi ebadó kivételi lajstrom elkészült. Az ebtartási szabályrendelet 13. §-a értelmében a városi adóhivatalnál 1943. évi március hó 1-től bezárólag március hó 15-ig terjedő 15 napi közszemlére

teszem ki azzal a megjegyzéssel, hogy a lajstromot az érdekeltek ezen idő alatt megtekinthetik és a kiadás ellen ugyanazon idő alatt fellebbezéssel élhetnek. A fellebbezések felett a közigazgatási bizottság adóügyi bizottság határoz, amelynek határozata ellen a közigazgatási bírósághoz benyújtandó panasznak van helye. A fellebbezésnek (panasznak) halasztó hatálya nincs.

A kivettelt adót egy összegben, a közhirrétől napjától számított 30 napon belül, kell befizetni. Az ezen idő letelte után be nem fizetett adót közzadók módjára be kell hajtani.

Szeged, 1943 február hó 27-én.

Dr. vitéz Szabó Géza tanácsnok,
a városi adóhivatal vezetője.

Kőrös Pál és felesége Wimmer Hedy, Ilonka és férje Sugár Sándor, özv. Krausz Jenőné szül. Klein Eszti ke megrendülve szomorú szívvel tudatják, hogy édesanyjuk

özv. Krausz Simonné

szül. Krausz Hermin

nincs többé. Jóságos, bölcs emlékét, míg élünk, megőrizzük.

Temetése 1943 március hó 2-án délelőtt háromnegyed 11 órakor.

Velünk gyászolják még:

Egyetlen testvére:	Unokái:	Szerető rokonai és
özv. Pető Ernőné	Sugár István	hűséges gondozója:
Sógornője:	és neje Fuchs Évi	Kurth Magda
özv. Kőrös Mihályné	Sugár Miklós Pál	
	Dédunokája:	
	Sugár Nomika	

Külön villamoskocsik Dugonics-térről egynegyed 11 órakor indulnak

(Molière vigjátékának felújítása az Új Magyar Színház tagjainak fellépésével)

Színházunk tekintélyes fővárosi testvérintézetének, az Új Magyar Színháznak együttese a Zsuzsó című könnyű vigjáték után hétfőn klasszikus művel vendégszerepelt a szegedi színpadon, Molière Tartuffe című vigjátékát tűzve műsorára. Molière szatirizáló tehetsége, amellyel srora tollhegyre szurta az emberi gyöngeségeket és jellembeli hibákat, talán ebben a darabjában érvényesül legjobban. Tartuffe-jében az emberi képzetet, az álszenteskedést, korának ezt a jellemző társadalmi betegségét leplezte le és figurázta ki kegyetlen gunnyal az író és hogy milyen találékon, misem bizonyítja jobban, mint az, hogy a XIV. Lajos-korabeli hipokrita társadalom elfőszült ellene és betiltatta a mű előadásait. Később átdolgozva, az eredeti három felvonás helyett ötfelvonásosra bővítve, újra bemutatták a Tartuffe-öt és ekkor már egyöntetűen kedvező fogadtatásra talált. Hogy mennyire nem egyetlen társadalmi osztály, vagy annak egyedei ellen irányult a darab szatirja és hogy mennyire általános emberi tulajdonságokat gúnyolt ki javító céllal, mi se bizonyítja jobban, minthogy a Tartuffe mondanivalói még ma is időszerűek és elevenebben élnek, hatnak, mint valaha. Napjaink emberi társadalmának is megvannak a Tartuffejei, éppen ezért az Új Magyar Színház jól választott, amikor Molièrenek ezt az örökérvényű vigjátékát felújította. Korunk színműíróinak hiányzik a bátorsága, hogy olyan merészen szóljanak az emberi gonoszságról, mint Molière tette és sajnos, a tehetségük is hiányzik, hogy ezeket a gonoszságokat, művészi formában, javító céllal megrojják. Molière bátorsága és tehetsége évszázadok távolságán át is öröklérvényű írói hitvallásként, a színműírás örökérvényű modern, egyben klasszikus dokumentumként hat.

Az Új Magyar Színház együttesének előadása igyekezett Molière aktualitásának nangsuylt adni, az igyekezet azonban nem mindig, vagy csak részben sikerült. A mű tolmácsolásában — sajnos — alapvető hibák érvényesültek, így például az előadás nem kapta meg azt a pergő tempót, amelyet a cselekmény megkövetel. Az apró dőcenők nyilván kiküszöbölhetők lettek volna, ha az együttes minden tagja budapesti művészből áll és ezek állandóan együtt próbálták volna a darabot. Néhány szerepet azonban a helybeli társulat tagjai játszottak, ilyenformán az előkészítő összmunkában nem vehettek részt és nem illeszkedhettek bele az előadás stílusába. Így például kiütözött az előadás keretéből Miskey József bohózatí ábrázolásba hajló alakítása, amit a színész nem kívánatos modoros beszéd-

del még alá is húzott, Molière vigjátékai elbírják a bohózatí stílust, példa erre a Madách Színház nagysikerű Képzelt beteg-előadása. Talán a Tartuffe az egyetlen kivétel, mert a vigjátéki hang mellett sok benne a komoly, sőt félelmetes elem. Ezért is nevezte Gyulay Pál Molière-nek ezt a művét „fensőbb vigjáték-nak”.

Ami a komoly és félelmetes elemet illeti, ennek érzékeltetése a címszerepet alakító színész vállára nehezedik. Érzésünk szerint Harsányi Rezső Tartuffe-alakítása ezen a ponton kissé elmosódott, különben az elvetté-műlt álszenteskedő figuráját sok találó vonással formálta meg a kitűnő művész. Juhász János Cléanteje nem sok kívánni valót hagyott hátra, sajnos, nem mondhatjuk ugyanezt két lelkes, láthatólag törekvő fiatal színészről, Timár Péterről és Dékány Lászlóról, akik még nem eléggé érettek ilyen feladatok megoldására.

A női szereplőgárda tagjairól sokkal inkább fenntartás nélküli dicsérrel szólhatunk, különösen ami Völcssey Rózsit illeti. Néhány modern darabbeli kiváló alakítása után most arról győződött meg, hogy klasszikus műben is kiváló emberábrázoló és a verses szöveg tisztán, értelmesen hangzik ajkáról. Árpád Margit nemcsak dekoratív megjelenésével, hanem eleven, kifejező játékával is meg tudta jeleníteni a rokokó szépasszonyát. Szövegkiejtése is hiba nélküli, ami pedig szintén nem mondható el a versmondással sokszor hadilábon álló együttes némely tagjáról. Hidvéghy Valéria bájos, törekvő, sepegeő Marianneja az előadás kellemesen ható színfoltja volt, a tehetségős Bán Ibolya pedig Dorina szerepében temperamentumával és színészi képességeivel sokszor segítette át az előadást a nehezen lendülő részeken. Zilahy Pál végrehajtója, Besse rendőrtisztje és Kiskut János Flipot szolgálja egészítették ki a szereplőgárdát.

Az előadást dr. Siklóssy Pál rendezte az elmondott kifogások mellett sok erénnyel. Beszámolóink teljességéhez tartozik annak megemlézése, hogy a darabot Ivámfy Jenő fordításában játszották. A Nemzeti Színház néhai nagy tragikus színészének fordítása véleményünk szerint, nem a legjobb magyar nyelvű átültetése a Tartuffe-nek, bár művészi munka és zavartalan élvezetet nyújt.

A nem egészen telt ház közönsége szívesen fogadta a felújítást és sokat tapsolt a szereplőknek.

Szász Ferenc.

— Szerkesztői üzenet a színház címére. A Délmagyarország színházi kritikáit nem a lap szerkesztősége, hanem egyes munkatársai írják teljesen szabadon, minden befolyástól mentes, saját egyéni felfogásuknak, ízlésüknek adva kifejezést. Az a körülmény, hogy egyik munkatársunk a színház igazgatóságának figyelmébe ajánlotta Mihályi Istvánt, nem hozható összefüggésbe egy másik munkatárs kritikái cikkével. Mihályi ajánlásával nem Mihályinak akart munkatársunk szívességet tenni, hanem az igazgatóságnak, helyesebben a közönségnek. Ez nem jelentette volna, hogy Mihályi minden diszlete jó lett volna, amint az sem valószínű, hogy Molnár Sándor minden diszlete jó, mint például a Zsuzsó sem az. Ha az igazgatóság minden kritikái megjegyzésre ennyire érzékenyen reagál, ám kritikái számok ismertetésével adjon ki közleményt a közönség tájékoztatására, de a célt azaz rosszulindulat, mindenki úgy érzi, felesleges.

— Vitéz Bánky Róbert szervezi az új Tábori Színházat. Budapestről jelentik: Emlékeztet, hogy vitéz Tolnay Andor, a Tábori Színház első igazgatójának halálával feloszlott a társulat, amely a hadszínteren szórakoztatva honvédeinket. Most vitéz Bánky Róbert kapott újabb megbízást a tábori színtársulat megszervezésére. Hír szerint a szervezés alatt álló tábori szin-

háznak primadonnája Fedák Sári lesz, aki az egyik budapesti lapnak már nyilatkozott is arról, hogy a frontra megy. A szegedi színtársulat tagjai közül is jelentkeztek vitéz Bánky Róbertnél a tábori színházhoz, valószínűleg Ruttkai Mária és Miskey József mennek el a fronttársulattal.

—oOo—

A színházi iroda közleményei

Ma, kedden este a tegnap bemutatott „Tartuffe” című ötfelvonásos vigjáték kerül színre, az Új Magyar Színház együttesének fellépésével. A ma esti előadás A- és klasszikus bérletben kerül színre. A tisztviselőbérlet a ma esti előadásra bérletkártyáik felmutatása mellett rendes napi áron válthatják meg helyeiket. Felemelt helyárak.

Műsorváltozás a városi színházban. A színház igazgatósága a szérdára kitézett „Szivárványhíd” című darab bemutatóját — amelyet Koncz Antal szegedi újságíró írt —, egy héttel elhalasztotta. Az elhalasztásra az adott okot, hogy vitéz Bánky Róbert lett a frontszínház igazgatója és ennek következtében a frontszínház tagjai között több, a darabban szereplő színész is van. A szükséges szereposztások már megtörténtek és az új szereplőkkel ma délelőtt megkezdődnek a próbák. Így a heti műsor a következőképpen alakul:

HETI MŰSOR:

Kedden este: Tartuffe (Felemelt helyárak).

Szerdán este: Tartuffe.

Csütörtökön este: Ártatlan vagyok.

Pénteken este: Mond Asvayné.

Szombaton este: Feleségül vesz a férjem (Eredeti bemutató).

Vasárnap délután: Feleségül vesz a férjem.

Vasárnap este: Feleségül vesz a férjem.

Hétfőn este: Ártatlan vagyok (Munkaelőadás).

Ugyancsak megváltozott a szombati délutáni hirdett Pirandello-darab dátuma is, amennyiben a Mi az igazság? című előadás szombathoz egy hétre, tehát március 13-án délután lesz ifjúsági előadás keretében.

TŐZSDE

Budapesti értéktőzsdézárlat. Csendes nyitás után vonatolt üzletmenet mellett nagyon mérsékelt forgalom fejlődött ki a budapesti értéktőzsde hétfői napján. A részvénytőzsdé irányzata nagyjából tartott volt, egyes értéktőzsdéportoknál egyenetlen, erősebb kínálat volt. A kötvénytőzsdén az értékelés nem változott, az irányzat mindvégig tartott maradt. Magyar Ált. Hitelbank —, Magyar Bank 95.5, Nemzeti Bank 415.—, Pesti Magyar Ker. Bank 239.5, Hazai Bank 168.75, Magyar Kender 70.5, Szegedi kenderfonógyár és Szikra —.—.

Zürichi devizazárlat. Páris 4.40, London 17.34, Newyork 431.—, Brüsszel 69.25, Milánó 22.66.25, Amsterdam 229.37 fél, Berlin 172.55, Szófia 5.37, Bukarest 2.37 fél, Madrid 39.75.

A Magyar Nemzeti Bank hivatalos valutaárfolyamai. Szlovák kor. 11.45—11.75, líra 17.40—17.90, svájci frank 76.60—80.60, svéd kor. 71.70—82.70.

Csikágói terménytőzsdézárlat. Buza

A budapesti gabonátőzsdén életbe léptek a márciusi árak. Az elsőrendű cikkek között a kukorica árát 60 fillérral felemelték, a viziartalmát pedig 1.5 százalékkal leszállították. A forgalom csendes volt.

szilárd. Máj. 146.5, júl. 146 hétnyolcad, szept. 147 hétnyolcad. Tengeri tartott. Máj. 100, júl. 100 háromnyolcad, szept. 100 hétnyolcad. Rozs szilárd. Máj. 86 hétnyolcad, júl. 89.25, szept. 91 egy-nyolcad.